

NEZÁVISLÝ DVOUMĚSÍČNÍK SPOLKU
K A M E N I C K O

PRO VÁS / S VÁMI / O VÁS

ÚNOR 2021

ÚZEMNÍ PLÁN – KLÍČ K BUDOUCNOSTI

/

ZÁMECKÉ PARKY

/

ARCHITEKT PATRIK KOTAS: VIZE PROMĚNĚNÁ VE SKUTEČNOST

Úvodník

Vážení a milí čtenáři,

nový rok začal překvapivě – leden dostal svému jménu a přinesl po dlouhé době sních a led. Letos je to obzvláště důležité, protože to znamená v divné době pandemie konečně něco normálního. Snad je to znamení, že se vše opět v dobré obrátí.

Bílá peřina všechno přikryla a zklidnila, zároveň ale sněhová pokrývka prozrazuje stopy. Najednou se ukázalo, kde všude chodíme. Chodíme tudy, kudy se nepředpokládá, že bychom se pohybovali. Chodíme i tam, kam bychom chodit neměli. Opět se potvrzuje, jak důležité jsou cesty pro pěší. Měly by nás spojovat, ale místy nemohou, jelikož jsou přehrazené ploty. Ukazuje se také, kolik lidí v Kamenici chodí pěšky po komunikacích bez chodníků. Dobře, že sních napadl.

Leden, jindy ospalý až nudný měsíc, měl být letos v Kamenici měsícem schvalování několika zásadních změn územního plánu obce, nehledě na složitou situaci spjatou s pandemií Covidu-19. Nakonec, právě kvůli covidu, bylo veřejné zasedání zastupitelstva odloženo na druhou polovinu února. Spolek Kamenicko podával námitku ke změnám č. 5 a č. 6 ÚP. Územní plán je klíčem k budoucnosti nás všech. S podporou Nadace Via, programu Živá komunita, se spolek Kamenicko snaží o to, aby Kamenice zůstala i v budoucnu atraktivním místem k bydlení. O změně č. 5 ÚP a jejích dopadech, bude-li přijata tak, jak je předkládána pořizovatelem, jsme podrobněji psali již v minulém čísle. Změna č. 6, která se týká Strojmetalů a jeho budoucích záměrů, ale i jeho uplynulé stavební činnosti, nás velmi zajímá, protože právě provedenou stavební činností došlo k devastaci zámeckého parku. Změna č. 14 se týká změny průmyslové plochy, na níž stojí struhařovská pila. Technická stavba po Ringhofferech, která léta chátrá. Je možno ji ještě zachránit před demolicí? Co bude dál s parkem u kamenického zámku?

Začátek roku nešetří otázkami. Chceme-li věci měnit tak, aby měly smysl, je dobré mít vizi. Sen. Pro jeho splnění je nutno společně napnout síly. Nic se neudělá samo. Kousek od Kamenice se už jedna vize proměnila ve skutečnost. Snad pro vás budou příspěvky v tomto čísle inspirací. Přejeme vám v novém roce hodně sil a splnění všech snů. Společně na vás.

*Za spolek Kamenicko
Michaela Valentová*

Spolek KAMENICKO v roce 2021

Pokud nám to pandemická situace dovolí, pozveme vás letos na tyto akce:

- 27. 3. Výsadba Jabloňové aleje Leopoldiny Ringhofferové
- 28. 5. Noc kostelů
- 25. 9. Vlastivědná vycházka
- 6. 11. Podzimní brigáda – obnova staré cesty ze Štířína do Petříkova
- 11. 12. Adventní koncert v kostele sv. Františka z Assisi

Budeme rádi, když si najdete čas a přijдете nám pomoci udělat kus práce ve veřejném prostoru, který všichni užíváme a chceme ho mít hezký. Jako výraz díků pro vás připravíme již podruhé Noc kostelů s kulturním programem v kamenickém kostelíku sv. Františka z Assisi, vlastivědnou vycházku či adventní koncert pěveckého sboru Mammás & Mammás. Těšíme se na setkání při společné práci i zábavě.

Spolek není obec

Vážení a milí spoluobčané, příznivci spolku Kamenicko!

V poslední době se setkáváme s tím, že se na nás obracíte o pomoc při řešení otázek, které spadají do kompetence obce. Stává se to poté, co jste např. na obec napsali a dlouho čekáte na odpověď, a tak si řeknete, že tedy „zajdete“ nebo napíšete „na spolek“. Někdy máte pocit, že obec některé vaše problémy neřeší vůbec, nebo neřeší tak, jak by měla podle vašich představ. I tehdy se chcete obracet na spolek. Vaše důvěra ve spolek nás těší, vězte však, že není v našich silách tyto problémy řešit. Věnujeme se spolkovým aktivitám ve svém volném čase, dobrovolně a zdarma, nedisponujeme žádným aparátem ani kanceláří, kde by bylo možno přijímat návštěvy. Především však nemáme mandát k řešení vašich individuálních problémů s obcí.

Možná je v některých případech problém jen v tom, že nemáte dostatek informací o tom, co vše obec, resp. obecní úřad, dělá. Máte možnost účastnit se veřejných zasedání zastupitelstva obce. Dozvíte se tam mnoho souvislostí. Zjistíte, že to, co se vám jeví jako jednoduché, má ve skutečnosti různá úskalí. Přesvědčíte se, že zastupitelé mají často nelehkou úlohu, pokud chtějí rozhodovat o věcech obecních kompetentně a zodpovědně. O vašich těžkostech často navíc ani nevědí.

My, členové spolku, jsme úplně stejně jako kdokoli z vás občané této země. Možná se jen více zajímáme o to, co se kolem nás děje. Snažíme se v rámci svých možností přispět k tomu, aby se nám žilo v naší obci lépe. Jako právní subjekt můžeme lépe ovlivňovat určité procesy. V říjnu jsme v našem časopise stručně shrnuli výsledky činnosti spolku za necelé 4 roky jeho existence. I z tohoto výčtu lze usoudit, na co jsou naše aktivity zaměřeny.

Vítáme spolupráci, vítáme vaše podněty. Ovšem z podnětů se nemohou stát úkoly, které máme plnit. Věřte, že my sami máme nápadů a námětů více, než můžeme časově a fyzicky zvládnout. Děkujeme za pochopení.

Členové spolku Kamenicko

Kamenice znovu bez průmyslového hluku?

Před 15 roky jsme se sem přistěhovali z hluché Prahy. Byli jsme v novém bydlišti dlouho spokojeni s klidným prostředím a nezaznamenávali potíže spojené s průmyslovým hlukem. Bylo to i tím, že mezi výrobnou a námi je vzdálenost cca 1 km a les s terénním vyvýšením. Bohužel les prošel za poslední roky velkými zásahy, a i my jsme pocítili to, co ostatní občané již dříve popisovali. Nejvíce během léta, kdy se nedalo dobře spát při otevřených oknech.

Na podzim, když se dá ještě sedět venku u grilování, jsme měli pocit, že se buď změnila povětrnostní podmínky, nebo – hurá – hluk ustal. Naše radost však nevydržela dlouho. Při nočním venčení psa kolem domu jsme v průběhu prosince několikrát opět zaznamenali vyšší míru hluku z popisované oblasti. Co občané v její těsné blízkosti? Snad to nebude na dlouho? A brzy u nás bude zase krásné ticho přírody!

Vladimíra Benešová, Skuheř

Co prozrazuje padlý sníh

Padá sníh. Jedni se radují: konečně vytáhnou běžky! Jiní si dělají vrásky: kdo to má pořád uklízet? Je to jako se vším – nikdy nejsme spokojeni všichni. Jisté je, že úklid sněhu letos technické služby v naší obci zvládají. Tam, kde je chodník, mají chodci vyhráno – sníh je shrnut a oni se mohou bezpečně pohybovat pěšky po obci. Horší je to v úsecích bez chodníku, kde nezbyvá než jít po krajnici vozovky, sněhem ještě zúžené.

Co všechno nám sněhová pokrývka prozradí? Jako černé na bílém jsou patrné koleje od aut na loukách a oraništích. Jezdění po cizích pozemcích dvoustopými vozidly je nějaký nový druh sportu? Ukazuje se ale i to, že po kamenických komunikacích – s chodníky i bez nich – chodí docela dost lidí. Díky sněhu neobstojí tedy argumenty typu: Tam chodník není potřeba, stejně tam lidi nechodí. Ve sněhu vyšlapané „chodníčky“ podél silnic ukazují i to, kde všude je dost místa na chodník. Občas není vidět, zda krajnice, kam chodec ustupuje před autem, je ještě pevná, nebo ne. Přesto i tudy lidé chodí, jak napovídá množství stop.

Řada chodců by raději volila stezky pro pěší, aby nemusela uskakovat před auty. To by však leckde museli přelézat ploty a ohrady (asi) proti zvěři, které nedovolují normálně užívat existující pěšiny. Nesčetné stopy ve sněhu svědčí o tom, že lidé zdolávají i tyto překážky, i na běžkách(!) ztékají i dřevěné ohrady, bránící jim v průchodu.

Pěší chůze je jeden z nejzdravějších způsobů pohybu, tvrdí lékaři. V Kamenici také bezesporu jeden z nejriskantnějších – ať po silnicích, nebo mimo ně. Jak to dělají maminky s kočárky? Těžko si představit. A to bydlíme v srdci přírody blízko Prahy...

Redakce

Zámecké parky v Kamenici

Obec Kamenice se může pyšnit tím, že má na svém území dva zámky, které byly v minulosti obklopeny rozlehlými anglickými parky. Jak vypadají dnes?

Krátce z historie

Park ve Štíříně byl ve 2. pol. 80. a na počátku 90. let 20. století obnoven skupinou dobrovolníků, zaměstnanců zámku, pod vedením Václava Hrubého. Ve spolupráci s Botanickým ústavem Akademie věd ČR v Průhonících byly následně v parku vysázeny stovky azalek a rododendronů. Vznikl též dřevěný altán na břehu rybníka Debrný. Dnes slouží park o rozloze 12 ha z velké části jako golfové hřiště. Zámek Štířín i park jsou v majetku státu.

Ze 4 ha parku kolem zámku Kamenice, který volně navazoval na okolní krajinu, zbylo dnes jen torzo. Při stavebních úpravách byly bez povolení vykáceny vzácné staré stromy, jiné byly poškozeny stavební činností, bez povolení byla část parku nahrazena parkovištěm. Zničena byla i nedaleká studánka. Plochu parku přetřel plot, který vymezuje nové parkoviště a končí až u kamenného kříže, jenž je upomínkou na dávno zrušený hřbitov. Jak se to všechno mohlo stát? Vždyť park byl a je součástí okolí kulturní památky. (Zámek je národní kulturní památkou od r. 1958 a zůstává jí i nadále.) Prvotní příčina je asi ta, že v roce 1997 přešel zámek z vlastnictví obce do soukromých rukou, získal jej tehdy zahraniční subjekt. A od té doby to se zámek i s parkem šlo s kopce.

Dnešní situace

Zajímá nás, jaký užitek mají z parků místní lidé. Kamenický je soukromý, je obehnan plotem. Štířínský je státní, dřevěné oplocení s elektrickým ohradníkem po obvodu parku brání vstupu lesní zvěře. Četné tabulky po obvodu parku upozorňují, že návštěvníci do něj smějí vstoupit pouze přes zámeckou recepci. V období, kdy se hraje golf, je tato regulace pochopitelná z hlediska bezpečnosti. Leckdo však namítne, že v zimě postrádá smysl.

Vize a změny

Jelikož štířínský zámecký park představuje pro obyvatele Kamenice významné a cenné území, oslovili jsme pana Mgr. Petra Veselého, generálního ředitele Zámku Štířín.

Pane řediteli, jak vidíte budoucnost štířínského zámeckého parku? Bude sloužit široké veřejnosti?

Doufáme v rozvolnění restrikcí spojených s bojem proti nákaze Covid-19 a očekáváme, že dojde k oživení obchodního i společenského života v celém regionu a samozřejmě i v areálu zámku.

Pro návštěvníky zámku Štířín připravujeme spolu se spolkem Kamenicko trasy poznávacích vycházek tak, aby nejen hoteloví hosté, ale i místní občané mohli využívat přístupné části parku pro svůj oddych a kochat

se především jeho botanickou rozmanitostí. Golfové hřiště v zámeckém parku je dnes dobře označeno co do uzávěry negolfistům a park skýtá dostatek možností k návštěvě. Na hraničních a vstupních místech jsou umístěny nové návštěvní řády, a tak prosíme o jejich dodržování.

Proč požadujete vstup do parku pouze přes zámeckou recepci? Na všech silnicích kolem zámku chybí chodníky. Cesta parkem je tudíž nejen příjemnější, ale hlavně bezpečnější.

Cílem je, aby se všichni návštěvníci parku registrovali na recepci, která bude od března přístupná v budově Atis, a umožnili nám tak kontrolu pohybu osob v parku. Chystáme i aplikaci pro registraci vstupu s využitím telefonu, což jistě ocení ti občané, kteří zvolí vzdálené vstupy situované mimo parkoviště. Přehled o osobách v parku je potřebný k tomu, abychom v případě nutnosti jeho uzavření, např. z důvodu náhlé změny povětrnostních podmínek, mohli klienty informovat o tom, že mají park opustit.

Návštěvníci zámeckého areálu, tedy i parku, se jistě rádi zastaví na něco dobrého k snědku. Čekají je novinky v oblasti gastronomie?

Vzhledem k tomu, že závěrem loňského roku se nám podařilo vytvořit po letech vlastní gastronomický tým, budeme nabízet řadu novinek, od stálého grilu ve venkovní části restaurace Atis, přes golfová menu a sendviče pro hru, zajímavou nabídku celodenního stravování a např. pikniků v parku, až po drive in model, který již funguje.

Bude pokračovat oblíbená akce Rozkvetlý Štířín, kdy se park i zámek otevírají veřejnosti?

Samozřejmě doufáme, že se nám letos podaří obnovit akci Rozkvetlý Štířín, která je spojena s naučnou komentovanou prohlídkou zámku i parku. Chystáme také audio průvodce parkem a programy pro golfisty.

Překvapí letos návštěvníky zámeckého areálu nějaké další služby či akce, kterými chcete obohatit nabídku?

Do budoucna myslíme třeba na rozvoj wellness a balneo aktivit a vybudování multifunkčního hřiště. Na toto téma bude zpracována objemová studie pro využití dnešního hospodářského dvora, kde v mezidobí uspořádáme zajímavé workshopy pro veřejnost.

Těšíme se na všechny návštěvníky. Aktuální nabídky uveřejňujeme na webových stránkách www.zamekstirin.cz, stejně jako v informačních systémech jednotlivých obcí a samozřejmě v časopise Kamenicko.

Děkuji za rozhovor.

Michaela Valentová

Hodnotu každého díla prověřuje čas

Rozhovor s doc. Ing. arch. Patrikem Kotasem

Pane architekt, jste známá osobnost, která již delší dobu bydlí v Kostelci u Křížků. Kdo se jen trochu zajímá o moderní architekturu, jistě na vaše jméno narazil v souvislosti s dopravními stavbami. Některé prameny o vás hovoří jako o „guru“ moderních dopravních staveb v Praze. Jste tvůrcem designu nových pražských tramvají. Nicméně nejen Pražané se kochají výsledky tvorby vašeho ateliéru. Před několika lety se nám Kostelec u Křížků proměnil před očima. Vaší zásluhou. To je druhé téma, kterému bychom se chtěli v tomto rozhovoru věnovat.

Studia na Fakultě architektury ČVUT jste ukončil v roce 1988, tedy krátce před sametovou revolucí. Následně jste absolvoval odbornou stáž na L'Ecole d'Architecture de Versailles. Měla tato stáž pro vás zásadní význam? Tímto francouzským pobytem hned po studiích se vám pootevřely pomyslné dveře do světa.

Máte určitě pravdu, stáž ve Francii pro mě znamenala základní kontakt se světem bez jakékoli ideologické zátěže, se světem, kde architektura a design představovaly a představují jednu ze základních kulturních a společenských hodnot. Pobyt na Ecole d'Architecture de Versailles mě sice nedal více praktických projektantských znalostí, v tom byla pražská Fakulta architektury na docela slušné úrovni, ale přinesl mi všeobecný přehled o dění v architektuře a společenský nadhled. Hlavně to bylo do té doby nevídané téma, že v zásadě je vše možné, nikoli nemožné jako u nás. Prostě jsem poznal svět naplněný vizemi, ambicemi a chutí experimentovat. Přesný opak omezenosti prostředí země, odkud jsem přišel.

Proč jste se začal věnovat právě stavbám a designu v oblasti dopravy? Co považujete v této oblasti za svůj největší úspěch?

Od malička jsem miloval svět železnice, lodí, letadel a automobilů – prostě všechno, co se pohybuje. Fascinovaly mě mosty, nádraží nebo letiště. Začal jsem mít neodolatelnou touhu si právě toto zvolit jako své povolání. A k tomu se přidala láska k zahradám, květinám a stromům, k čemuž mě vedla moje maminka na zahradě, kde jsem vyrůstal. Takže se to všechno propojilo do jednoznačného cíle stát se architektem staveb, zahrad a krajiny na jedné straně a projektantem dopravních staveb a dopravních prostředků na straně druhé. Stal jsem se tedy architektem a designérem.

A co považuju za svůj největší úspěch? Na to je těžká odpověď, protože hodnotu každého díla prověřuje čas, a to ještě s určitým odstupem. Z pohledu mezinárodního ohlasu je to asi stanice metra Střížkov na pražském Proseku, která získala evropskou cenu za návrh ocelových konstrukcí. Potom mě moc těší, že mám

realizaci v Itálii, v zemi, ke které cítím hluboký kulturní vztah. V hlavním městě Sardinie v Cagliari se zrealizovala nadzemní linka metra se 3 stanicemi a dlouhým viaduktem podle mého architektonického návrhu. Také si moc považují realizace souboru několika na sebe navazujících staveb v Hradci Králové. Je to autobusový terminál s atypickým zastřešením velkoplošnou membránovou konstrukcí, rekonstrukce Riegrova náměstí a nová okružní křižovatka U Koruny s fontánou. Dohromady tyto stavby tvoří urbanistický celek s jasně poznatelným vizuálním stylem.

Vnější podoba stanice metra Střížkov evokuje směrlost a rozmachem moderní veřejnou architekturu z „pera“ takových velikanů jako Jan Kaplický či Eva Jiříčná. Za tento počín jste z jedné strany obdivován, z druhé podrobován nemilosrdné kritice. Má tato kritika nějaký reálný základ? Necítíte se jako český Calatrava?

Stanice Střížkov je zřejmě nejvíc odlišná od všech dosavadních stanic pražského metra, přestože jsem v něčem navázal na svůj předcházející projekt v pražském metru na stanici Rajska zahrada na sídlišti Černý most. Rajska zahrada i Střížkov se záměrně otevírají dennímu světu. Vytvářejí vizuální kontakt mezi interiérem stanice a vnějším prostředím. Obě dvě stanice se staly jasným orientačním bodem v nevýrazném prostředí sídlišť. U stanice Střížkov je mně neustále vyčítáno, kolik tato stavba musela asi stát. Že prý je velická, zbytečně rozměrná oproti ostatním stanicím. Opak je pravdou. Střížkov byl nejlevnější stanicí z těch, které byly postaveny severně od Nádraží Holešovice. Dochází zde k jednomu optickému klamu, který způsobuje halově propojený prostor této stavby. Klasické stanice jsou totiž z velké části nebo úplně schované pod zemí, včetně všech neviditelných podzemních konstrukcí a skrytých prostorů. Je to dáno mimo jiné i tím, že jsou tyto stanice po patrech rozděleny na samostatný vestibul, eskalátorový tunel a nástupiště. Dohromady, až na výjimky, nevytváří vizuálně propojený celek, takže návštěvník nemá možnost vidět všechny prostory současně jako jeden celek.

Hradec Králové – terminál městské hromadné dopravy

Sardinie, Cagliari – nadzemní stanice metra s navazujícím viaduktem

Naopak u stanice Strážkov jsou všechny vnitřní prostory propojené do jednoho celku – do jedné společné haly, která je viditelná jak zevnitř, tak zvenku. Právě proto, že jsou všechny konstrukce viditelné, tak dělá stanice dojem, že je větší. Přitom však délkově i šířkově odpovídá běžným rozměrům stanic pražského metra. Navíc tím, že do stanice proniká ve velké míře denní světlo, není potřeba uvnitř po celou dobu svítit, jako je tomu u všech podzemních stanic. Totéž platí o výhodě přirozeného větrání. Není potřeba do interiéru vhánět nuceně vzduch jako u podzemních stanic. A ještě si položme otázku, jestli je pro cestující příjemnější stanice kdesi zakopaná v zemi, jejíž vchod musejí cestující hledat podle směrových ukazatelů, nebo jestli je příjemnější stanice, která svým designem dává jednoznačně najevo, že zrovna zde, v tomto bodě, je metro. Kdysi se s takovýmto přístupem stavěla většina nádražních budov. Vytvářely přiměřené dominanty, orientační body a symbolické nebo i skutečné „vstupní brány“ do konkrétního území. U stanice Strážkov byl použit stejný princip.

K otázce, jestli se necítím jako český Calatrava. Necítím, ani nemohu. To by byla ode mne bezmezná drzost přirovnávat se k tomuto fenomenálnímu tvůrci. Veřejně se však hlásím k tomu, že je pro mě Santiago Calatrava jedním z výrazných inspiračních zdrojů. Jeho pojetí architektury navazující na organické tvary je mi mimořádně blízké.

Kdo ze zahraničních a českých architektů vás nejvíce ovlivnil?

Vedle zmiňovaného Santiaga Calatravy určitě legendární Brazilec Oscar Niemeyer. Před několika lety zemřel, do světové architektury 2. pol. 20. století vnesl krásu měkkých křivek, hlavně u železobetonových konstrukcí.

Ve stejném duchu dynamické elegance vytvořil své nezapomenutelné dílo v podobě dvou nových věží za války pobořeného kostela Emauzy v Praze český architekt František Maria Černý. Ten mě ladností těchto křivek okouzluje už jako malého kluka, ještě dříve, než jsem poznal tvorbu Niemeyera.

Další okouzlení architekturou, které jsem zažil, bylo otevření trasy metra A. Podzemní ražené stanice s do té doby nevídaným barevným obkladem eloxovanými hliníkovými deskami s úžasnými interiérovými odlesky mě hluboce

nadchly. Tento koncept od architekta Jaroslava Otruby a jeho tehdejších spolupracovníků mě přivedl k jasnému cíli – mít možnost podílet se na projektování pražského metra. To se mi splnilo. Mám realizované tři projekty stanic – interiér stanice Lužiny, a už zmiňovanou Rajskou zahradu a Strážkov, dále nové skleněné oblé východy z vestibulu stanice Hradčanská.

Na trase C jezdí vagony typu Siemens M1, u nichž jsem navrhoval design exteriéru a interiéru. U těchto vagonů jsem se snažil navázat soudobými výtvarnými prostředky na tradici, kterou u dopravních prostředků v Praze založil můj dřívější předchůdce František Kardaš. Je od něj např. slavná tramvaj T3, kterou asi všichni znají. Tramvajemi Škoda 15 T, u kterých jsem navrhl design, což jsou nejnovější pražské tramvaje, jsem se snažil vzdát Františku Kardašovi určitou osobní poctu.

Můžete blíže objasnit, jaká byla vaše úloha při rekonstrukci Hlavního nádraží v Praze a nádraží v Mariánských Lázních? Šlo o modernizaci interiérů, zvýšení funkčnosti některých prostor? Vnitřek zrekonstruovaného nádraží v Mariánských Lázních je nádherný, ale neztratil přitom nic ze své historické podoby – alespoň na první pohled.

V případě Hlavního nádraží v Praze došlo k realizaci rekonstrukce nové odbavovací haly, což je hala situovaná pod „nešťastnou“ magistrálou, která v 70. letech 20. století odřízla historickou secesní Fantovu budovu od vnějšího prostoru. Tento projekt provázely šťastné i nešťastné momenty. Nesporným úspěchem se stala rekonstrukce kolejí, vybudování nových peronů a celková rekonstrukce krásných ocelových obloukových hal, které dávají celému Hlavnímu nádraží velkolepý ráz. Naopak smutnou skutečností se stalo nedokončení rekonstrukce historické Fantovy budovy. V případě Mariánských Lázní se podařilo úplně přebudovat přednádražní prostor do podoby malého náměstí s nádražní třídou a malým autobusovým terminálem. Náš projekt se tady naplnil v širších souvislostech od veřejného městského prostoru, přes historickou budovu nádraží s obnovou jejích krásných interiérů až po historické přístřešky na nástupištích. V interiérech jsme se pokusili zachovat původní architektonický ráz, kdežto v přednádražním prostoru jsou cíleně použity prvky soudobého designu, např. na osvětlovacích stožárech pro trakční trolejové vedení mariánskolázeňských trolejbusů.

Od projektování dopravních staveb jste na chvíli „odběhl“ k projektu nové podoby veřejného prostranství v Kostelci u Křížků, kde bydlíte. Co vás k tomu vedlo? Nejste kosteleckým rodákem, narodil jste se v Praze.

Rád bych řekl, že projekty veřejných prostorů patří ke stejné důležité náplni našeho ateliéru jako dopravní stavby. Dělalí jsme projekty Riegrova náměstí v Hradci Králové nebo rekonstrukci ulic Karmelitské a Újezd v Praze na Malé Straně. Projektem v Kostelci u Křížků se tedy jenom změnil charakter místa z typicky městského veřejného prostoru na venkovské prostředí s kostelíčkem, návsí, farou, prostě s typickými symboly české vesnice. I když jsem se narodil v Praze, tak jsem s prostředím Kostelce bytostně srostlý. Je

to můj domov, který nekončí plotem naší zahrady, ale který zosobňuje právě kostel, hřbitov, rybník, staré stromy a samozřejmě i lidé, kteří zde žijí. Před několika lety jsem byl osloven tehdejším kosteleckým starostou s otázkou, jestli by se nějak dala opravit návěs a průtah místní silnice. Tak započal celý projekt, který trval několik let a realizoval se v řadě etap a vlastně dodnes pokračuje.

Váš počín v Kostelci u Křížků je velkorysý jednak v osobní rovině, jednak z hlediska proměny této vesničky. To, jak tradiční podoba téměř ladovské vesnice ladí s moderním „kabátem“, je velmi inspirující. Moderní a historické prvky zde spolu výborně souzní. Co bylo pro vás impulsem a inspirací? Musel jste tenkrát vedení obce o své vizi přesvědčovat?

Je pravda, že silueta Kostelce opravdu připomíná některý ze slavných obrázků Josefa Lady. Je to hodnota, která dává Kostelci osobitost, zapamatovatelnost a silný vjem, který již nemusí být dotvářen nějakým dominantním současným architektonickým počinem. Můj cíl byl ponechat původní charakter důležitým symbolům Kostelce, nezasahovat do nich a nepřetvářet je. Avšak důležité bylo doplnit ty plochy, které působily zdevastovaně, nebo se utápěly v šedi asfaltu, nebo spíš asfaltových záplat. Vznikla koncepce úplně nových dlažeb, které vizuálně odlišují plochy pro pěší a pojezdné

Kostelec u Křížků – návěs po revitalizaci

plochy, přičemž dohromady má celá návěs působit jako pěší prostor, kde jsou auta na „návštěvě“. Stožáry veřejného osvětlení a ostatní prvky drobné architektury mají důsledně soudobý design. Ale tím, že jsou osvětlovací stožáry dřevěné, tak navazují na tradiční vesnický charakter původních stožárů.

Velkou výhodou pro mne byla spolupráce s vedením obce, která je naplněna velkou dávkou vzájemné důvěry. Nemusel jsem nikoho dvakrát přesvědčovat. Měli jsme společný cíl a táhli za jeden provaz.

Děkuji za rozhovor.

Michaela Valentová

Budoucnost obce a budoucnost Strojmetalů

Změna č. 6 územního plánu naší obce je klíčová pro Strojmetal, ale i pro obec. Jsme na rozcestí. Strojmetal má pádné argumenty pro svůj rozvoj. Obyvatelé obce mají právo na klidný život v místě, kde investovali do bydlení. Na vedení obce je, aby našlo řešení a naslouchalo při tom oběma stranám.

Tomuto tématu věnujeme v prvním čísle roku 2021 dost prostoru. Je to věc, kterou nelze přejít tiše a mlčky. Uděláme-li to, může se stát, že se jednou budeme strašně divit a ptát se: Jak to, že...? Kromě katastrofických scénářů však existují i vize plné naděje. Přinášíme jednu z nich. Nechte se unášet na vlnách fantazie.

Kamenice 2049

Pohled do pozitivní verze budoucnosti

Rád se procházím po Kamenici a jejím okolí, dají se tu i v mém pokročilém věku dělat příjemné procházky a jsou zde zajímavá místa k zastavení. Dnes jsem si vybral mou oblíbenou trasu k hrobce rodiny Ringhofferů a aleji ke kamenickému zámku. K hrobce přicházím odzadu lesní pěšinou. Dříve byla hrobka „bezprizorní“. Obci se podařilo ji získat, zasloužila se o její renovaci a dodnes o ni pečuje. Bývá tu klid a příjemně se zde, ve vznešené společnosti sochy od Myslbeka, rozjímá.

Chvilku posedím a pak se vydám lipovou alejí k zámku. Stromy vrhají chladivý stín. Povrch cesty je příjemný, přírodní. Okolo se v ohradách pasou koně. U silnice počkám, až projede skupina cyklistů, přeždu přes přechod a mohu pokračovat alejí dál k zámeckému parku. Na hřišti se hraje fotbal, skauti mají u klubovny schůzku a ozývá se také masna a skatepark.

Zámek i zámecký park byly dlouhá léta ve velice špatném stavu. Část aleje a parku v těsné blízkosti zámku byly dokonce zničeny parkovištěm, které zde v rozporu s územním plánem a bez řádného stavebního povolení Strojmetal vybudoval. Obec projednávala změnu územního plánu, kterou by černou stavbu legalizovala. Vypadalo to beznadějně. To je naštěstí minulost.

Počátkem 20. let došlo ke změně vlastníka Strojmetalů a tím i ke změně vedení. Nové vedení naštěstí zvolilo jiný přístup – odstranilo parkoviště. Park prošel ozdravnou kúrou, alej byla obnovena v původní podobě. Park bohužel nezaujímá původní rozlohu. Okolí zámku má ale důstojnou podobu, zámek je zasazený do zeleně, výrobní haly nejsou vidět. Zvítězil respekt k původnímu duchu místa a ve spolupráci s obcí a místními občany Strojmetal otevřel zámecký areál veřejnosti.

Zámek se za finanční pomoci státu povedlo opravit a vybudovat v něm místní muzeum mapující historii zámku, obce, rodiny Ringhofferů a místní průmyslové výroby od počátků až po současnost. Za zhlédnutí stojí i dobově stylizované místnosti, např. Ringhofferův salonek, nebo třída základní školy. Turisté se v zámeckém areálu rádi zastavují při toulkách Ladovým krajem. Při cestě do Týnce zámek navštěvují také motocyklisté na dvoutaktních Jawách.

Areál ožil místními aktivitami. Konají se zde svatby, v zámku funguje malé klubové kino a příjemná kavárna. V parku je hřiště pro pétanque a nejenom při něm se zde lidé setkávají. Nedávno se tu také konal sraz prvorepublikových Tatrovek, kterého se zúčastnilo i několik avantgardních skvostů z produkce Ringhofferových závodů. S trochou nadsázky by se dalo říct, že Ringhofferové dostali dárek in memoriam.

Míjím kostel obklopený vzrostlou zelení. Otevřená brána zámeckého parku zve k návštěvě a já si nenechám ujít možnost na chvíli si sednout na lavičku a odpočinout si. Je víkend,

výrobní haly spí. Přes zeleň ani nejsou vidět. Slunce svítí, ale na lavičkách pod stromy je chladivý stín. Tuto krásnou chvíli je potřeba si užít – člověk nikdy neví, jestli třeba není jedna z posledních.

Velice dobře si pamatuji, jak zanedbané, smutné a opuštěné to tu bývalo, a tak se moc rád kochám upravenou zelení anglického parku a životem v něm, i děním v zámku, který dělá čest a dobré jméno vlastníkově i obci a jejím obyvatelům. Spokojený odcházím, domů to mám co by kamenem dohodil.

Dovětek

Třeba i takto by to mohlo v Kamenici v budoucnu vypadat. Udělejte si procházku a pokuste si přitom představit, jak krásné místo by to mohlo být. Momentální stav je tristní. Výše zmíněná vize se může za současného stavu věci jevit jako sci-fi. Ve skutečnosti není nic dané. Budoucnost tvoříme teď a tady! Přijďte na únorové zasedání zastupitelstva – tam se bude o budoucnosti parku rozhodovat.

Petr Nový

Spolek Kamenicko na návštěvě ve Strojmetal

Spolu s částí zastupitelů byli 8. prosince 2020 do Strojmetal pozváni i členové a sympatizanti spolku. Současné vedení se snaží naslouchat obyvatelům obce a ohladit „třecí plochy“, které zde zůstaly po minulém vedení továrny. Konkrétně jde o hlučnost některých provozů či poškozený zámecký park. Problémů jsme během diskuse v jídelně a poté při prohlídce haly obrobny č. 1 s Ing. Miroslavem Záhorcem zmínili dost. Co dalšího Strojmetal plánuje přímo v areálu a co chystá pro širší veřejnost? Jak se vypořádá se zátěží po předchozím vlastníkově? Odpovědi přinášíme i čtenářům našeho časopisu. Aby nedošlo ke zkreslení a nepřesnostem, položili jsme panu Ing. Záhorcovi znovu několik otázek.

Pane řediteli, na setkání v prosinci jste podrobně nastínil možnosti řešení hluku, na který byly stížnosti. K určité nápravě již došlo, lidé v Těptíně na podzim 2020 zaznamenali velké zlepšení. Nicméně až příští léto spolehlivě ukáže. Strojmetal má podle vašich slov připraveny další možnosti, jak hlukovou zátěž ještě více snižovat. Existují tři varianty. Která z nich je nejpravděpodobnější a na čem závisí volba?

Hluk je pro nás ve vztahu k občanům prioritou. Rozumím určité rezervovanosti k tomu, zda provedená protihluková opatření obstojí v dlouhodobém horizontu. Je jistě správné vyhodnotit situaci i v létě a přesvědčit se o účinnosti opatření. V lednu 2021 došlo k dalšímu výraznému úbytku lesa v blízkosti Strojmetal. Snižila se tedy další clona od závodu. Mám z toho určité obavy. K možnému dalšímu snižování a využití jedné z připravených alternativ se bude rozumné vrátit až po zmíněném letním ověření. V této chvíli nelze jednoznačně říci, které z připravených opatření bude potřeba a v jakém rozsahu. Vraťme se tedy k této otázce během léta, kdy budeme mít lepší informace. Musím zde ale uvést, že hluková zátěž, která je pod limitem zákonné normy, nevychází z celého závodu, ale pouze z jedné jeho části. Z 90 % se v našem případě jedná o tichou výrobní činnost. O tom se ostatně mohlo mnoho občanů a zastupitelů již během našich uplynulých setkání u nás přesvědčit.

Z hlediska logistiky, eliminování uhlíkové stopy v rámci koncernu a zvýšení přidané hodnoty výroby je pro Strojmetal a jeho další rozvoj podle vašich slov nezbytná další obrobna, hala č. 2. Údajně se tím nezvýší ani dopravní zátěž pro obec, ani hlučnost závodu, nebudou žádné dopady na životní prostředí. Vypadá to na první pohled téměř idylicky. Jaké garance můžete obci a jejím obyvatelům v této souvislosti dát?

Snažím se transparentně vysvětlovat plány závodu, a i přibližovat výrobní proces. Pokud bychom nechali stav věcí tak, jak je nyní, znamenalo by to navýšení logistické zátěže (a tím pádem i environmentální), protože by se výkovky musely odvážet do kooperace nebo do závodu v Bruntálu na obrábění, a pak by se vracely k montáži zpět do Kamenice. Ponechat stav věcí tak, jak je, znamená, že nepostavíme další obrobnu, nerozšíříme kapacitu obrábění a budeme přetahovat výkovky a následně obrobky jak kočka kořata.

Pokud naopak zvýšíme prostřednictvím nové obrobny kapacitu obrábění v Kamenici, k tomuto zbytečnému pendlování polotovarů nedojde. Nedojde tak ani k nadbytečné logistické zátěži a nezvýší se ani uhlíková stopa naší činnosti.

Co se týče hlučnosti, pak se lze jen odkázat na naši doposud prokázanou odpovědnost k tomuto tématu. Je nutné dále zdůraznit, že by nám žádná stavba, která by nesplňovala legislativní požadavky, nebyla zkolaudována. To je chráněno legislativním procesem, který respektujeme.

Poskytli jste obci čísla dokazující, že rozšíření výroby by v případě realizace obrobny č. 2 nepřekročilo limity dané regulativy územního plánu?

Proces získání stavebního povolení jsme zatím nezahájili. Jak jsme již deklarovali, je pro nás standardem postupovat v celém procesu a zahájit stavbu pouze po řádně vydaném stavebním povolení. Bereme to tak, že v rámci stavebního řízení musíme předložit všechny náležitosti. Určitě se

distancujeme od toho, aby v rámci našeho areálu vznikaly stavby „načerno“. V nové éře Strojmetalů, kterou jsme se, jako nový vlastník, vydali, chceme být v našich krocích v souladu se zákony i s dobrými mravy. Transparentnost a komunikace jsou našimi hodnotami.

Vycházíme z toho, že rozšířením kapacity obrobny rozšíříme počet výkovků, které obrobíme v Kamenici. Tímto procesem nijak nedojde k navýšení dopravy. Jediné, co se změní, je, že nebudou ze Strojmetalů odjíždět výkovky, ale obrobky s vyšší přidanou hodnotou.

Původně byla hala obrobny č. 2 vyprojektována menší, nyní přiznáváte, že se oproti projektu poněkud rozšířila. Není toto jen začátek „drobných“ změn, u nichž se máme obávat, kam až půjdou? Po předchozích zkušenostech se sliby bývalého vedení továrny je ostražitost namístě.

Ano, projekt jsme změnili. Důvodem je, že původní koncepce, kterou jsem jako ředitel závodu zdědil, uvažovala s obsluhou z horní části od zámku. Naši snahou je ponechat logistiku interně. Vyhověli jsme tím obavám obce, že by část kamionové dopravy jezdila kolem kostela. Tím odpadá venkovní obslužná cesta okolo stavby a zvětší se výrobní prostor, který předpokládá cca 2.500 m² plný robotů a obráběcích strojů. Stejně tichých, které jste měli možnost vidět při návštěvě závodu. Jiný charakter výroby zde neuvažujeme.

Legislativní proces, který zajišťuje naplnění pravidel stanovených stavebním povolením, a naše společenská odpovědnost jsou podle mého názoru dostatečným garantem toho, že neprovedeme v projektu změny, které by škodily obyvatelům Kamenice.

Nový vlastník Strojmetalů, jehož jste zástupcem, si koupil výrobní závod „zatížený“ zdevastovaným zámeckým parkem, černými stavbami v parku po minulých majitelích a hlavně památkově chráněným zámkem, nyní ve špatném stavu. Slibujete nápravu – v jakém rozsahu a v jakém časovém horizontu, případně v jaké posloupnosti, i vzhledem k finanční náročnosti?

Nesouhlasím s tvrzením, že je zámecký park zdevastovaný. Zámecký park je pod velkým drobnohledem OŽP Říčany. Prošli jsme řadou kontrol a díky dobré fotodokumentaci a péči, které parku věnujeme, jsou vždy bez nálezu. Nyní jsme po konzultaci s Ing. Janou Kohlovou přistoupili k arboristickým úpravám, ve kterých budeme na jaře pokračovat. Vyslyšeli jsme požadavky na činnosti a přistoupili jsme k akci.

Kořeny vzácné magnolie byly pod mým osobním dohledem zakryty 28. října 2020. Ponechám stranou to, co je za tím, proč je zámek ve stavu, v jakém je, snad jen s dovětkem, že to není vinou současného vedení Strojmetalů. Je pro mě důležité, aby si všichni čtenáři uvědomili, že Strojmetal, jako současný vlastník, je teď dotazován ohledně nápravy chyb, kterých se dopustili předchozí vlastníci. Za tímto uděláme tlustou čáru, to je minulost.

Důležité je vědět, že my slibujeme vždy jen to, co můžeme splnit. Slovo „náprava“ je velmi široké a každý si za nápravou představuje něco jiného. Z mého pohledu lze na zámek a jeho okolí pohlížet ze dvou perspektiv.

Jedna, a ta je velmi reálná, je udělat z okolí zámku bezpečný prostor pro veřejné volnočasové aktivity. Prostě místo, kde bude obyvatelům Kamenice dobře a nebude hrozit, že na ně spadne starý strom nebo kus zdi. Druhá perspektiva je využití samotného zámku, ale zde je potřeba zvážit fakt, že ani obec sama nemá jasno v tom, co by mělo v zámku být. Navíc škody napáchané konáním předchozích vlastníků vyžadují zásah v řádu stovek milionů korun. Na konkrétním využití zámku je potřeba hledat širokou shodu a veřejnou podporu. A to je cesta, kterou půjdeme.

Od obce očekáváte schválení změny č. 6 územního plánu, kterou by se jednak zlegalizovaly černé stavby, jednak byste mohli začít stavět novou halu. Jste s vedením obce v tomto zajedno? Pokud ano, co obec za takovýto ústupek požaduje? Nebo možná lépe: co obci za takovýto ústupek nabízíte?

Vaše otázka je návodná, ale skutečnost je jinde. Nejsme žádní handlíři, abychom si kupovali odpustky za dobré věci konané v dobré víře bez zlého úmyslu. Obci nenabízíme v souvislosti se schválením změny územního plánu žádné plnění a obec nic v této souvislosti nepožaduje. Zastupitelům

se snažíme dlouhodobě vysvětlovat potřebnost a zároveň nekonfliktnost této změny územního plánu. Věříme, že zastupitelé při projednávání změn v rámci nediskriminačního přístupu vyhoví potřebám nejen drobných vlastníků pozemků, ale i této velké firmě, která je s Kamenicí svázána už 200 let. Změna územního plánu č. 6 napraví chyby z minulosti a umožní procesní minimalizaci uhlíkové stopy u výrobků vyráběných v Kamenici, odkud putují k odběratelům do celého světa. V rámci řízení byly vypořádány všechny stanoviska a námítky. Z ekologického pohledu se v novém vedení Strojmetalů domníváme, že stejný krok, který potřebujeme udělat zde, musí udělat všechny obce a všechny firmy na světě, abychom si naši planetu zachovali i pro další generace alespoň v takovém stavu, v jakém je teď.

Pokud se nám tento krok nepodaří, projedzí naši dodavatelé za rok 67 tisíc litrů nafty a bude to znamenat, že se přes Kamenici otočí oproti dnešku navíc okolo 450 kamionů, to je 1,2 kamionu denně navíc. Tento provoz vyprodukuje 179 tun CO². Někoho jistě napadne otázka: „Musí se toho tolik vyrábět?“ Odpověď na to je v každém z nás. Čím více kupujeme auta, tím více je potřeba podvozkových dílů. Za tuto spotřebu musíme nést každý z nás odpovědnost.

Ptáte se, co nabízíme? Nabízíme společenskou odpovědnost, kterou nelze vytlačit za hranice Kamenice. Černá stavba je pouze jedna a tím je parkoviště, které je provedeno ze žulových kostek. To je velmi nadstandardní provedení, obvykle se používají prefabrikované kostky. Je to dobře, zapadá do koncepce okolí zámku. Nabízíme využívání obcí, sportovišti i vašemu spolku parkoviště pro kulturní a sportovní účely. Veřejně se opakovaně hlásíme k tomu, že Strojmetal, jako úspěšná firma, je pro Kamenici dobrým partnerem v běžném životě, a že se snažíme, aby se úspěšnost naší firmy dlouhodobě odrážela i v běžném životě místních obyvatel. Bez ohledu na projednávanou změnu a její výsledek, už nyní jednáme s vedením obce o programech podpory sportu, kultury a společenského života v obci tak, jak je to u firem naší velikosti obvyklé.

My, jako spolek Kamenicko, jsme si v červnu 2020 vyzkoušeli, že s novým vedením Strojmetalů je možná domluva, když jste návštěvníkům Noci kostelů umožnili parkování na svém pozemku. Tak by subjekty v rámci obce přece měly fungovat. Jen bych zde zmínila, aby nedošlo ke zkreslení, že to nebylo na onom novém osvětleném parkovišti. Otevřeli jste nám bránu starého vjezdu do areálu. Ale i za to díky, my jsme tento krok ocenili. Zpět k parku a k parkovišti.

Škody v parku nejsou jen materiální, jsou i morální. Obří parkoviště na místě zámeckého parku, to se hned tak nevidí. Nové parkoviště je nyní firmou používáno bez řádné kolaudace. Je až k neuvěření, že Strojmetalů za tak závažná porušení nikdy nebyla vyměřena žádná pokuta. To by však mohlo být motivující v tom smyslu, že by se za nějaký čas podobný postup mohl zopakovat. Jaké garance toho, že rozšiřování továrny nebude dále pokračovat podle stejného scénáře jako nyní, můžete poskytnout? Požadovala obec podobné záruky?

Žádáte záruku od vlastníka, který se od svého příchodu chová odpovědně. Chápu vaši skepsi a obavy, ale už to, že spolu mluvíme, že jsme dostali svému slovu při řešení hluku a že podle všech pravidel a slušně žádáme o změnu územního plánu č. 6, by vám mohlo být dostatečnou zárukou. Nicméně firma stejně jako obec je živý organismus tvořený lidmi a jen lidé mohou páchat zlo či dobro. Strojmetal není viníkem toho, co se stalo. Byli to lidé. Teď tady stojím před vámi já, Miroslav Záhorec, a Vy posuďte, zda mně můžete věřit. Zda můžete věřit člověku, který vnímá vaše obavy a který je garantem férového jednání a plní svoje sliby. Naše firmy ve skupině dodržují legislativu a zákony, na to nepotřebujete garanci, to je standard. Co se odpovědi na část vaší otázky ohledně parkoviště na místě zámeckého parku týče, v procesu stavebního povolení na parkoviště jsme v kontaktu se stavebním úřadem, který zde sídlí. Jelikož jsme nezískali stavební povolení na parkoviště, stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby. Toto řízení bylo následně přerušeno do doby, než bude rozhodnuto o změně územního plánu. Kromě souladu s územním plánem disponujeme pro tuto stavbu všemi potřebnými stanovisky, včetně památkářů a ochrany životního prostředí, a všechna jsou kladná. Penalizace obvykle přicházejí před uzavřením správního řízení a k tomu dosud nedošlo.

Stavbě parkoviště padl za obětí i psi hřbitov, který zde byl po Ringhofferech. Na pohled směšná maličkost. Např. v zámeckém parku ve Vrchotových Janovicích podobnou raritu opatrují s velkou péčí. Utrpěla lipová alej vedoucí ke hrobce – část byla vykáčena a alej je hrubě přerušena kovovým plotem. To vše se dělo v bezprostředním okolí kulturní památky. Nikde jsem to nezaznamenala, a tak se táži: Požaduje po vás vedení obce dosadit nové stromy, aby alej byla v původní podobě?

S vedením obce jsme v pravidelném kontaktu a společně definujeme jednotlivé kroky vedoucí k nápravě historicky vzniklých škod. Dosud jsme v rámci těchto náprav investovali téměř 2 miliony korun ze svého. Nepovažujeme tyto kroky a investice s nimi spojené za finální a zcela jistě v nich budeme i nadále pokračovat. Rád bych tu ještě zmínil, že doporučení na dílčí nápravy historických škod nepřicházejí pouze z venku, ale že i my jsme jejich proaktivním navrhovatelem. V případě aleje nás starosta vyzval k výměně několika nově vysazených stromů na okraji parkoviště za lípy. Připravujeme to v rámci revitalizace zámeckého parku.

Jsou věci, které jsou nenapravitelné, a takové, kde náprava je možná. Jistě lze napravovat vztahy. S tím souvisí to, že by se měly napravovat i způsobené škody, alespoň to, co je možné. Snad při nápravě poškozeného parku nezůstane jen u té zachráněné magnolie. Plánujete v parku další obnovující zásahy? Trvá obec na odstranění parkoviště, jehož stavba nebyla povolena?

Některé škody napravit nelze, lze si z nich však vzít ponaučení. Jedno z nich je, že pokud obci záleží na zámku, neměla by ho nikdy prodávat neodpovědným majitelům. Dalším je to, že zákony jsou zde proto, aby se dodržovaly. Lidé v obci, stejně jako ve Strojmetalů, by se z minulosti

měli poučit a vzít kus odpovědnosti za stav věcí na sebe a přestat obviňovat jen a pouze Strojmetal ze stávajícího stavu věcí. I v celé historii světa vznikaly chyby a škody a je na současných lidech, aby je do budoucna napravovali. Jak jsem již odpověděl dříve, role obce zde není na místě, neměla by zasahovat do kompetencí stavebního úřadu a ani o žádných zásazích do správního řízení nevím. Při představení záměru parkoviště před lety obec tento projekt nerozporovala, přirozeně nejspíš nepředpokládala, že ho předchodzí majitel firmy zrealizuje tak, jak se to stalo. Parkoviště tehdy řešilo i palčivý problém nedostatku parkovacích míst v okolí továrny, kdy auta našich zaměstnanců stála u školy, okolo rybníků, v Ringhofferově aleji, na parkovišti pro sportovce a na mnoha nevhodných místech v okolí. To byl důvod, proč jsme realizovali toto parkoviště, a ještě jeden velký parkovací dům rovněž na našich pozemcích. Byli jsme obcí za nedostatečné řešení problému parkování oprávněně kritizováni a naší snahou bylo problém opravdu vyřešit.

Děkuji za rozhovor.

Michaela Valentová

Pozn. redakce: Odpovědi zástupce Strojmetalů Ing. Miroslava Záhorce uveřejňujeme v plném znění, bez jakýchkoli zásahů. Některé odpovědi vyvolávají další otázky. Např. v Ringhofferkách z listopadu 2020 jsme si přečetli otázku: „Jak se povedlo otevření bruntálského závodu a jaké s ním máte plány?“ Pan Ing. Záhorc na ni odpovídá: „Jak jsme již deklarovali na podzim 2019, Bruntál je pro Strojmetal rozvojovou lokalitou, a to nejen v oblasti výroby polotovárů pro kování, ale i pro kovářnu, obrobnu a montáž.“ Hrozilo by tedy v Kamenici skutečně navýšení dopravy, pokud by Strojmetal nepostavil novou halu? Ale o tom třeba někdy přistě.

Volný průchod krajinou versus trend oplocovat

Oplocených pozemků v krajině přibývá. Bydlím tu poměrně dlouhou dobu a asi nejsem sama, kdo si toho všímá. Krajina se chodcům uzavírá mnohdy tam, kudy se nedávno dalo ještě projít. V ohradách se pasou zvířata – koně, někde ovce. Ano, jsme na venkově. Stačilo by však myslet na druhé a umožnit jim průchod.

V severských zemích, kde jsem žila delší dobu, jsou soukromé pozemky volně přístupné pro ostatní. Pozemky u vody se oplotit nesmí, přístup k vodě musí být umožněn všem. Po dohodě s majitelem pozemku je možné třeba i stanování. Respektu k soukromému majetku se lidé ve Skandinávii učí od mala. Lidé se ale řídí nejen legislativou, ale i dobrými úmysly a dobrými vztahy i zdravým selským rozumem.

Také u nás většina lidí projde volnou krajinou po cizích pozemcích, neudělá na nich škodu. Někteří se však k majetku druhých chovají bezohledně. Jezdí po cizích pozemcích terénními auty, vyjíždějí koleje uprostřed luk. Tato neomalenost může vést k oplocování, instalaci závor a jiných zábran v pohybu. Přitom by stačila slušnost a respekt k soukromému vlastnictví.

Přála bych nám všem, abychom se mohli těšit z volného pohybu krajinou kolem Kamenice. Využívat ji k rekreaci a sportu a nedívat se přitom jen pod nohy, ale rozhlížet se kolem sebe. Doufám, že i nadále budeme moci chodit po cestách mezi poli, loukami a výběhy pro zvířata. Snad nám k relaxaci budou sloužit i parky, které tu pro nás zanechali ti, kteří se o Kamenici a okolní krajinu starali dávno před námi.

Marie Hajdušková

Územní plán

Změna č. 6 – úcta k minulosti?

Změna č. 6 Územního plánu obce Kamenice bude znovu projednávána zastupitelstvem obce. Jednání o ní bylo zastaveno na podzim 2019 na nátlak veřejnosti.

Jaké důvody tehdy vedly veřejnost k projevení nesouhlasu?

Především noční hluk ze závodu, černé stavby v okolí kulturní památky – zámku, zničený zámecký park, ale i obavy z rozšiřování výroby a vzniku dalších staveb.

Jaký je dnešní stav okolí kulturní památky?

Lipová alej od hrobky k zámku

- je významnou součástí kamenické krajiny a jedním z nenahraditelných odkazů minulosti
- je na pozemcích Strojmetalů zničená (vykácená, vyasfaltovaná, vydlážděná parkovištěm)
- přestala sloužit jako historická spojnice mezi zámkem a hrobkou
- je žádoucí ji obnovit v plném rozsahu, kráse a funkci

Zámecký park

- je zdevastovaný (vykácená a poničená zeleň, černé stavby)
- je potřeba jej obnovit tak, aby se opět stal důstojným prostředím a obnovila se synergie se zámkem
- je pozitivní, že Strojmetal se snaží o nápravu a plánuje revitalizaci, avšak v zatím nejasném rozsahu

Parkoviště v zámeckém parku

- hyzdí bezprostřední okolí zámku a degraduje kulturní památku
- nebylo zatím vesměs potřebné ani pro návštěvníky kostela, ani sportoviště
- možná by se našla jiná řešení i pro parkování / dopravu zaměstnanců Strojmetalů

Co přibude v okolí kulturní památky na základě navrhované změny č. 6, pokud bude vydána?

Hala obrobny a montáže č. 2

- výstavbě by padla za oběť vzrostlá parková zeleň
- změna ÚP č. 6 neřeší odclonění haly liniíovou zelení z pohledu od Jílovské ulice
- změna ÚP č. 6 neřeší odclonění parkovou zelení z pohledu od zámku/kostela
- doprava zůstane zachována na současné úrovni bez ohledu na to, zda hala bude postavena, nebo ne
- v případě realizace haly by byla hluková zátěž/bilance mírně navýšena (obrábění a lisování patří mezi méně hlučné provozy)

Co u části obyvatel obce stále vyvolává nedůvěru vůči Strojmetalů a jeho záměrům?

Hluková zátěž životního prostředí obce

- výrazně zvýšená hladina hluku je způsobená výrazným navýšením objemu výroby Strojmetalů
- je patrná snaha nového vedení Strojmetalů hlukovou zátěž životního prostředí postupně snižovat
- účinek protihlukových opatření ale bude možné hodnotit až v průběhu léta, zejména během tropických nocí, když poběží výroba naplno (tzn. všechny linky v provozu při maximální potřebě chlazení a v době, kdy hluk nejvíce obtěžuje)
- doposud provedená opatření se jeví jako účinná jen částečně
- zákonný limit pro hluk není dostatečný (loňská nesnesitelná hluková zátěž byla údajně v limitu)

Odpovědnost zastupitelů je stejně jako před rokem a půl velká, protože obec by schválením změny č. 6 ÚP

- obětovala vzrostlou parkovou zeleň a část lipové aleje
- umožnila definitivně zničit významnou část parku a poničit bezprostřední okolí kulturní památky
- nevratně znehodnotila historickou kompozici území obce
- umožnila vznik dalšího zdroje hluku
- obětovala minulost
- zatížila budoucnost

Změna č. 5 – klíč k budoucnosti?

Změna č. 5 ÚP, která je pro Kamenici klíčová, je před vydáním. Spolek Kamenicko i jednotlivci podávali k návrhu změny námítky a připomínky, jež byly pořizovatelem vypořádány. Zatím není známo, jak pořizovatel do textu návrhu změny č. 5 a výkresů zapracoval:

- vypořádané námítky a připomínky
- stanoviska dotčených orgánů (např. orgánu ochrany krajiny a přírody)

Čeho se podařilo dosáhnout námítkami a připomínkami?

Bylo vyhověno námítkám a připomínkám proti obchodním zařízením s maximální zastavěnou plochou do 60 m², veřejnému stravování a nerušícím službám a drobným nebo jednoduchým provozovnám na plochách ÚP určených pro bydlení v rodinných domech (RD), kde doposud tyto funkce nebyly povoleny.

Co bude následovat, bude-li návrh změny č. 5 ÚP přijat tak, jak pořizovatel vypořádal námítky a připomínky veřejnosti?

- výrazné zahuštění zástavby na celém území obce
 - původní návrh min. velikosti stav. pozemků 800 m² pro RD, 1000 m² pro bytové domy
 - min. plocha pro RD byla z 800 m² ještě snížena na 500 m² všude v zastavěném území obce
 - výstavba dalších chat v chatových oblastech
 - výstavba RD v chatových oblastech
 - výstavba bytových domů v plochách určených pro RD

Co by to mohlo znamenat do budoucna?

- neúměrné zatížení
 - technické infrastruktury obce
 - odpadového hospodářství obce
 - občanské vybavenosti obce
- investice obce do budování technické infrastruktury
- zvýšení dopravy
- dopad na kapacitu veřejné dopravy

Extrémní zahuštění zástavby hrozí, ačkoliv:

- nejsou vyčerpány všechny zastavitelné plochy
- stávající technická a dopravní infrastruktura v Kamenici neodpovídá současným standardům
 - chybí chodníky, tedy není zajištěna dopravní bezpečnost
 - nejsou opraveny komunikace, jezdíme po prашných cestách
 - místy chybí kanalizace a vodovod
 - stojíme v kolonách v autech, nebo stojíme v přeplněných autobusech